

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla Lantainé dr. Palotás Ildikó ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek H. I. ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen határozat felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Bíróság 2007. augusztus 31. napján kelt 11.G.40.339/2007/4. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a végelszámolás alatt álló felperes tagja a Cg.01-09-162823 cégjegyzékszámmon nyilvántartott alperesi kft.-nek, amelynek az utolsó társasági szerződés módosítása 2005. április 18. napján kelt, képviseletére 2005. április 18-tól 2007. április 26. napjáig O. Sz. ügyvezető önállóan jogosult. A társaságnak négy tagja van, a felperes 336, R. E. 202, K. I. 136 és O. Sz. 136 szavazatra jogosult a taggyűléseken.

Az alperesi társaság 2006. október 25-én tartott taggyűlésén 14/2006. (VII. 3.) számon taggyűlési határozatot hozott, amely szerint 474 igen szavazattal (**R. E., O. Sz., K. I.**) és 336 nem szavazat mellett (felperes) úgy döntött, hogy elfogadta az új egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződést. A felperes 2006. november 16-án keresetet nyújtott be a Fővárosi Bírósághoz, amelyben kérte ennek a határozatnak a felülvizsgálatát, és annak hatályon kívül helyezését. Ez a per 11.G.41.707/2006. számon indult.

2007. február 5-én **O. Sz.** mint az alperesi társaság ügyvezetője taggyűlést hívott össze 2007. február 21-én 14 órára az alperes székhelyére. A határozatképtelenség miatt megismételt taggyűlés időpontját 2007. február 23-án 8 óra 20 percben jelölte meg. A meghívóban egy napirendi pont szerepelt, a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 336. §-a rendelkezéseinek megfelelően egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződésmódosítás elfogadása. A meghívóval további kilenc időpontra is összehívta a taggyűlést az alábbiak szerint.

Amennyiben a kérdésben megfelelő érdemi döntés nem születik, úgy a taggyűlések következő időpontjai, azonos napirendi ponttal a következők: 2007. március 1. 14:00, megismételt taggyűlés 2007. március 5. 08:20; 2007. március 14. 14:00, megismételt taggyűlés 2007. március 19. 08:20; 2007. március 22. 14:00, megismételt taggyűlés 2007. március 26. 08:20; 2007. március 29. 14:00, megismételt taggyűlés 2007. április 2. 08:20; 2007. április 5. 08:20, megismételt taggyűlés 2007. április 10. 08:20; 2007. április 20. 08:20, megismételt taggyűlés 2007. április 23. 08:20; 2007. április 26. 08:20, megismételt taggyűlés 2007. április 30. 08:20; 2007. május 10. 16:00, megismételt taggyűlés 2007. május 14. 16:20; 2007. május 21. 06:00, megismételt taggyűlés 2007. május 26. 08:30, azzal, hogy a taggyűlések helye minden esetben a társaság székhelye; mellékelten megküldte az egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződés tervezetét is.

A felperes 2007. március 1. napján érkeztetett keresetében kérte, hogy a bíróság helyezze hatályon kívül az alperes ügyvezetőjének a 2007. február 5. napján kelt taggyűlések azonos napirenddel történő összehívására vonatkozó határozatát az 1997. évi CXLIV. törvény (régi Gt.) 48. §-ának (2) bekezdése szerint, a Ptk. 4. és 5. §-aiban foglaltak megsértésére tekintettel.

Arra hivatkozott, hogy a tizenegy időpontra összehívott taggyűlések napjai között nincsenek meg a 15 napos időközök. A meghívóból megállapítható, hogy egyetlen napirendi pont szerepel valamennyi taggyűlésen, a Gt. 336. § rendelkezéseinek megfelelően egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződés elfogadása. Előadta, hogy korábban 2006. október 25. napján az alperes taggyűlést tartott, amelyen a 14/2006. számú taggyűlési határozat szerint a taggyűlés 474 igen szavazattal, 336 nem szavazat mellett úgy döntött, hogy elfogadja az új egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződést. Ezt a határozatot a taggyűlés, illetve a bíróság sem helyezte hatályon kívül.

A jelenleg hatályos 14/2006. számú taggyűlési határozatra is figyelemmel rosszhiszeműen járt el az alperes, amikor újabb tizenegy alkalomra összehívta a taggyűlést.

A Ptk. 4. § (1) bekezdése szerint a polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és a tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni; a Ptk 5. § (1) bekezdése kimondja, hogy a törvény tiltja a joggal való visszaélést; a (2) bekezdés alapján a joggal való visszaélésnek minősül a jog gyakorlása, ha az a jog társadalmi rendeltetésével össze nem férő céllal irányul, különösen a nemzetgazdaság megkárosítására, a személyek zaklatására, jogaik és törvényes érdekeik csorbítására, vagy illetéktelen előnyök szerzésére vezetne.

Álláspontja szerint az ügyvezető intézkedése zaklató jellegű; azzal, hogy a taggyűlést azonos napirenddel, tizenegy alkalommal összehívta, azt kívánta elérni, hogy legalább egy megismételt taggyűlésen a felperes ne tudjon részt venni, és akkor a taggyűlés a tárgyalásos alapon elérhető társasági szerződésmódosítás helyett, az ügyvezető által egyoldalúan összeállított társasági szerződést mint diktátumot el tudná fogadtatni.

Keresetét a régi Gt. 47. § (1) bekezdése alapján, az ügyvezető taggyűlést összehívó határozatának felülvizsgálata iránt terjesztette elő, csatolva a sérelmesnek tartott taggyűléseket összehívó okiratot, a 2006. október 25-i megismételt taggyűlésről készült jegyzőkönyvet, és az alperesi társaság egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződésének 2006. május 15-i egységes szerkezetbe foglalt példányát, amely a régi Gt.-n alapult, azt minden tag aláírásával ellátta, jogi képviselő ellenjegyezte.

Annak VI.6.1.5. pontja szerint a szabályszerűen összehívott taggyűlés határozatképtelensége miatt a taggyűlést 15 napon belül szabályszerűen újra össze kell hívni. A megismételt taggyűlés az eredeti napirenddel, a jelenlévők számától, az általuk képviselt törzstőke mértékétől függetlenül határozatképes. A megismételt taggyűlés időpontját a taggyűlési meghívóban közölni kell.

Az alperes ellenkérelmében kérte a felperes keresetének az elutasítását.

Arra hivatkozott, hogy az ügyvezető 2007. február 5. napján kelt, taggyűlést összehívó döntése a Gt. 45. §-a szerint nem olyan döntés, amely bíróság által felülvizsgálható. Az ügyvezető kizárólag a taggyűlésnek tartozik felelősséggel, esetleges jogszerűtlen döntései ellen a taggyűlés léphet fel, és érvényesítheti igényét polgári jogi vagy akár büntetőjogi eljárás keretében.

Amennyiben a felperes által hivatkozott jogcímen lehetőség lenne perindításra, úgy azt nem a társaság, hanem annak ügyvezetője ellen kellene megindítani, hiszen a keresettel támadott taggyűlési meghívót nem az alperesi társaság, hanem annak ügyvezetője adta ki, alperesként a perben neki kellene szerepelni.

Álláspontja szerint, az ügyvezető nem élt vissza jogával akkor, amikor meglehetősen sűrűn, ugyanazzal a napirendi ponttal összehívta a taggyűléseket, mert eleget kíván tenni a Gt. 336. §-ának, amely előírja, hogy a társaságnak az első taggyűlését, de legkésőbb 2007. szeptember 1-jéig az új jogszabálynak megfelelően módosítania kell a társasági szerződését. Meglehetősen súlyos szankciót fűz a törvény ennek elmulasztásához, mert a cég törlése rendelhető el, ezért nyilvánvalóan a felperesi taggal ellentétben a társaság többi tagjának érdeke a jogszabályi kötelezettségnek minél előtt történő megfelelés. Tudomásuk van arról,

hogy a társasági szerződés elfogadásának elmulasztása miatt a felperes törvényességi felügyeleti eljárást is kezdeményezett a cégbíróság előtt.

Végül rámutatott, hogy az időközben hatályba lépett Gt. módosítása, a határidőt 2008. július 1-jére tolta ki a társasági szerződések módosítása tárgyában, az új szövegben már nem szerepel "az első taggyűléssel egyidejűleg" kitétel sem.

Álláspontja szerint a társaságra az új Gt.-t kell alkalmazni, de a régi Gt. is hasonlóan szabályozza a határozatok felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezéseket.

Az eljárás során megállapította az elsőfokú bíróság az alperes képviselőjével kapcsolatban - a rendelkezésre álló cégkivonatból -, hogy az ügyvezető képviselői jogosultsága 2007. május 2. napján lejárt, ezért a 2007. augusztus 31. napján tartott tárgyaláson hozott végzésében az alperes perbeli képviselőjére kirendelte H. I. egyéni ügyvédet arra hivatkozással, hogy a régi Gt. 48. § (1) bekezdése alapján az alperesi társaságnak nincs olyan cégjegyzékbe bejegyzett vezető tisztségviselője, aki a társaságot képviselhetné, a képviselőre ügyvéd részére meghatalmazást adhatna.

A végzés jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Bíróság a ugyanezen a napon kelt ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 21.000,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a régi Gt. 47. § (1) bekezdése szerint a társaság bármely tagja, így a felperes is kérheti a társaság szervei által hozott határozatok bíróság általi felülvizsgálatát.

A régi Gt. III. fejezete tartalmazza a társaság szerveire vonatkozó közös szabályokat, a 2. címben a társaság ügyvezetésére vonatkozóakat. A társaság vezető tisztségviselője, így az ügyvezető is a társaság szervének minősül, ennek megfelelően az általa hozott határozatok keresettel megtámadhatók, a pert a gazdasági társaság ellen kell megindítani.

A régi Gt. 153. § (1) bekezdése szerint a taggyűlést ügyvezető hívja össze; az ügyvezetőnek a taggyűlés összehívására vonatkozó nyilatkozata, amit a taggyűlésre szóló meghívó tartalmaz, ügyvezetői határozatnak minősül álláspontja szerint, ami keresettel megtámadható.

Megállapította, hogy a felperest mint az alperes tagját, megillette a perlési jog a támadott ügyvezetői határozattal szemben, a megfelelő alperessel szemben, határidőben terjesztette elő a keresetét.

Érdemben vizsgálva a keresetet rögzítette, hogy a régi Gt. 153. § (1) és (2) bekezdése alapján szabályszerűen került összehívásra az alperesi ügyvezető által a társaság taggyűlése, abban szerepel a taggyűlés helye, a napirend és a meghívók elküldése és a taggyűlés napja között meg volt a 15 napos időköz; a meghívó 2007. április 5. napján kelt és került elküldésre és az első abban megjelölt taggyűlési időpont 2007. február 21. napja volt. A meghívóban írt további taggyűlési időpontok későbbiek, így értelemszerűen ezeknél is teljesül e fenti törvényi feltételek mindegyike. A régi Gt. nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely tiltaná az alperes ügyvezetőjének azt az eljárását, hogy egy határozattal (meghívóval) több időpontra

hívjon össze taggyűlést, olyan törvényi rendelkezés sincs, hogy ilyen esetben a további taggyűlések között 15 napos határidőnek kell lennie.

A felperes a keresetében hivatkozott a Ptk. 4. § és 5. §-ának rendelkezéseire is. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a társaság tagjainak és az ügyvezetőnek az együttműködését a régi Gt. mint speciális jogszabály részletesen szabályozza, az alperesi ügyvezető perben hivatkozott eljárása ezekbe a szabályokba nem ütközik, az nem sérti a Ptk. 4. § (1) bekezdését sem.

Az alperes helyesen hivatkozott a Gt. 336. § (2) bekezdésére, amely szerint a társaságok legkésőbb 2007. szeptember 1. napjáig kötelesek a szerződésüket az új Gt. rendelkezéséhez igazítva módosítani, a cégbírósághoz benyújtani; e határidő eredménytelensége esetén a cégbíróság a társasággal szemben a 2006. évi V. törvény (Ctv.) 84. §-a alapján a megszűntnek nyilvánítás szankciót alkalmazza. Ez a rendelkezés volt hatályban, amikor az alperes ügyvezetője összehívta a taggyűléseket, ennek a rendelkezésnek kívánt megfelelni a taggyűlés több időpontra történő összehívásával. Álláspontja szerint ez az eljárás nem tekinthető joggal való visszaélésnek, mert egy törvényi előíráson alapult.

Rögzítette, hogy a felperes keresettel támadta meg az alperes 14/2006. számú taggyűlési határozatát, kérve annak hatályon kívül helyezését a 11. G.41.707/2007. számon indult perben, arra hivatkozva, hogy az sérti a társasági jogi törvény rendelkezéseit. A jelen perben hozott elsőfokú ítélet kihirdetése és írásba foglalása közti időben határozatot hozott a Fővárosi Bíróság ebben az ügyben, és a sérelmezett taggyűlési határozatot hatályon kívül helyezte.

Jogerős ítélet hiányában az alperes ügyvezetője nem tudhatta a további taggyűlés összehívásakor, hogy hatályosan tett-e eleget az alperes az új Gt. 336. § (2) bekezdése rendelkezésének, ezért a határozata nem ütközik a Ptk. 5. §-ába sem.

A Pp. 78. (1) bekezdése alapján a pereszt felperest kötelezte az alperest képviselő ügygondnok díjának a megfizetésére, amelynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a, valamint a PK. 149. számú állásfoglalás alapján állapított meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte az alperes ügyvezetői határozatának hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

Jogorvoslati kérelmében érdemben fenntartotta az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi álláspontját azzal, hogy azon túlmenően, hogy a Ptk. 4. §-ának előírásaira is figyelemmel az ügyvezető eljárása zaklató jellegű volt, de az általa kitűzött taggyűlések, illetve megismételt taggyűlések időpontjai között vannak munkaszüneti napra eső kitűzött időpontok is, ahol a társasági szerződésmódosítás helyett, amely egy konszenzuson alapuló, tagok akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével történő társasági szerződésmódosítás került volna elfogadásra, egyoldalúan összeállított diktátumszerű szerződést kívánt elfogadtatni akként, hogy a felperesnek megküldte az elfogadtatni kívánt, javasolt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szerződést azzal, hogy ezt kell elfogadni.

Álláspontja szerint az lett volna a jogszabályszerű eljárás, ha a taggyűlés az egyes módosítási javaslatokat egyenként napirendre tűzi, azokat a taggyűlés megvitatja, majd $\frac{3}{4}$ -edes szótöbbséggel elfogadja; ha így konszenzus született volna, sor

kerülhetett volna a módosított társasági szerződés egészének az elfogadására, ehelyett az összes módosítási javaslatot egyszerre, egy határozatban kívánta elfogadtatni a taggyűléssel az ügyvezető kizárva a tárgyalásos alapon történő szerződésmódosítás lehetőségét. Példaként említette, hogy a társasági szerződéstervezet kizárja a tagok pótbefizetésre kötelezését, ugyanakkor a tervezet szerint a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozott volna a pótbefizetés elrendelése. Jelezték az alperes felé, hogy ezt a taggyűlési hatáskört ki kellene venni a tervezetből, mert ez ellentmondást tartalmaz, az alperesi társaság a javaslatot figyelmen kívül hagyta, ezzel is megsértve a Ptk. 205. § (4) bekezdésében foglalt szerződésmódosítás esetére is alkalmazandó azt a szabályt, amely úgy rendelkezik, hogy a szerződéskötési kötelezettség esetében, ha a szerződéskötési nyilatkozatok eltérnek egymástól, a felek kötelesek álláspontjaik egyeztetésére.

Helytelennek tartja az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy az ügyvezető eljárása nem tekintethető joggal való visszaélésnek, mert az új törvény alá helyezkedésre vonatkozó rendelkezés kényszere miatt elfogadható volt a tizenegy alkalomra történő taggyűlési összehívás.

Rámutatott, hogy az ügyvezető a perbeli taggyűlés összehívását követően 2007. május 30. napján kelt levelében ismételten taggyűlést hívott össze, ezúttal is összesen tizenegy időpontra, ugyanazzal a napirenddel, ami a jelen perben is szerepel. Ezt a határozatot is keresettel támadta meg, amelyet az elsőfokú bíróság nem egyesített jelen üggyhöz, az 11.G.40.066/2007. szám alatt van folyamatban.

A 2007. június 18. és augusztus 29. napja között megtartásra került taggyűlések alatt a Gt.-t módosította a 2007. évi LXI. törvény akként, hogy 2008. július 1. napjáig köteles az alperes társaság is a szerződését módosítani az új szabályok szerint, így a szerződésmódosításra nyitva álló határidő kitolódott.

A módosított rendelkezés hatályba lépése után megtartott valamennyi taggyűlésen az egyetlen napirendi pontot, a szerződésmódosítást a társaság nem tárgyalta, arra hivatkozással, hogy a szerződésmódosítás okafogyottá vált a határidő meghosszabbítására tekintettel. Az alperes nevében eljáró meghatalmazott a taggyűlésen minden alkalommal jelezte a tagok felé, hogy erre tekintettel a határozatát vonja vissza az ügyvezető, ebben a napirendi pontban, de valamennyi taggyűlési határozatban rögzítették, hogy okafogyottá vált a napirendi pont tárgyalása.

Ebből az eljárásból is egyértelműen megállapítható, hogy amikor az alperes ügyvezetője a perbeli 2007. február 5. napján kelt meghívójával tizenegy alkalommal, azonos napirenddel hívta össze a taggyűlést, nem az a cél vezette, hogy a Gt. új rendelkezéseinek megfelelő szerződése legyen a társaságnak, hanem azt a célt szolgálta, hogy megkerülve a felperest a többi tag számára legmegfelelőbb társasági szerződést fogadhassanak el.

Végül kifejtette, hogy nincsenek meg a taggyűlések időpontjai között a 15 napos időközök, a régi Gt. 153. § (2) bekezdése szerint. Az elsőfokú bíróság megalapozatlanul jutott arra a megállapításra, hogy a Gt.-ben előírt 15 napos időköz a többi taggyűlésre nem vonatkozik, mert a jogalkotó szándékával ellentézik az, hogy ne álljon megfelelő idő a tagoknak a taggyűlésre való felkészülésre. A hivatkozott folyamatban lévő perben olyan eset is előfordult, hogy a 2007. június 25.

napjára összehívott taggyűlésnek a határozatképtelensége miatt a megismételt taggyűlés 2007. június 28. napjára lett összehívva, miközben 27. napján összehívásra került egy következő rendes gyűlés, ez a zaklató ügyvezetői eljárást támasztja alá.

Fellebbezéséhez csatolta a 2007. június 27-i kereseti kérelem kiegészítést, az alperesi társaság ügyvezetőjének 2007. május 30. napján kelt határozatát, és a 2007. június 16. napját követően megtartott taggyűlésekről készült taggyűlési jegyzőkönyveket.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását annak érdemben helytálló indokaira tekintettel.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogszabályi előírások alapján megindokolta, miért megalapozatlan a felperes keresete és az ügyvezetői határozat nem ütközik a Ptk. 4. és 5. §-aiba sem. A Gt. rendelkezései nem tiltják az alperes ügyvezetőjének azon magatartását, hogy egy meghívóval több időpontra hívjon össze taggyűlést, és nincs rendelkezés arra, hogy ilyen esetben az egyes taggyűlések között is meg kell lenni a 15 napos határidőnek.

Rögzíti a Fővárosi Ítéltábla, hogy a fellebbezésben hivatkozott 2007. február 5-e utáni taggyűlések összehívása nem képezheti jelen eljárás tárgyát, ezért a jogorvoslati kérelem mellékleteként becsatolt okiratokat nem vizsgálta.

Megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy a fellebbezés érdemben nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és helytálló jogi következtetéssel utasította el a keresetet, határozata indokolása azonban nem megalapozott az alábbiak szerint.

Az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálata során elsődlegesen megállapította a másodfokú bíróság, hogy jelen ügyben helytállóan alkalmazta a régi Gt. rendelkezéseit, annak 47. § (1) bekezdése szerint a gazdasági társaság bármely tagja kérheti a társaság szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatát arra hivatkozással, hogy a határozat a törvény, vagy más jogszabály rendelkezéseibe, avagy a társasági szerződésbe (alapító okiratba, alapszabályba) ütközik.

A felperes a keresetében érdemben arra hivatkozott, hogy a perbeli taggyűléseket összehívó meghívók a régi Gt. általa megjelölt rendelkezéseibe ütközően kerültek elküldésre, kifogásolta a 15 napos időközök be nem tartását, továbbá a Ptk. 4-5. §-ait is felhívta e körben, mert álláspontja szerint az ügyvezető magatartása zaklató jellegű volt és megsértette a jóhiszemű joggyakorlás elvét is a taggyűlések összehívása kapcsán.

Az alperes az ellenkérelmében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az ügyvezető taggyűlés összehívására vonatkozó nyilatkozata, a meghívó elküldése nem minősül határozatnak, így jogszabálysértésre hivatkozással nem érvényesíthető a Gt. 47. § (1) bekezdése szerinti igény a céggel szemben.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében azt állapította meg, hogy az ügyvezetőnek a 2007. február 5-én kelt, a taggyűlés összehívására vonatkozó nyilatkozata ügyvezetői határozatnak minősül, amely felülvizsgálható a bíróság által.

A másodfokú bíróságnak elsődlegesen ebben a kérdésben kellett állást foglalnia, és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül értelmezte a régi Gt. általa felhívott rendelkezéseit, mert önmagában az, hogy az ügyvezetésre vonatkozó szabályok a harmadik fejezetben kerültek elhelyezésre, nem jelenti azt, hogy az ügyvezető általi taggyűlés összehívása (Gt. 152. § (1) bekezdése) keresettel támadható, mert az a társaság legfőbb szerve által hozott határozatnak minősül.

Ez a kft. működése során ügyvezetői hatáskörbe utalt feladat - a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint - egy intézkedés, ahogy a Ctv. a 81. § (1) bekezdés b) pontja értelemszerűen eszerint nevesíti is, amikor a cégbíróság számára is lehetővé teszi a cég törvényes működésének helyreállítása érdekében a legfőbb szerv összehívását.

Tény, hogy az egységes bírói gyakorlat szerint vannak olyan ügyvezetői feladatok, amelyek kapcsán határozatok születnek, és azok a peres bíróság által felülvizsgálhatók a régi Gt. 47. § (1) bekezdése alapján; ilyen például a régi Gt. 13. § (2) bekezdése szerinti azon írásbeli értesítés, amellyel az ügyvezetésnek kell a vagyoni hozzájárulását nem teljesítő tagot tájékoztatnia a tagsági jogviszonyának megszűnéséről, amennyiben ez határozati formában történik, továbbá a régi Gt. 27. §-ának (2) bekezdése szerinti ügyvezetői felvilágosítás adás és a társaság üzleti könyveibe és irataiba való betekintés megtagadása, határozati formában. Nem tekinthető azonban ilyennek az ügyvezető taggyűlést összehívó technikai jellegű intézkedése, miután az annak napirendjében közölt kérdésekben a legfőbb szerv előtti megvitatás kapcsán hozandó határozat szolgálható felülvizsgálat alapjául. E felülvizsgálat körében tehető vitássá megfelelő tényállás esetén az ügyvezető taggyűlést összehívó intézkedésének szabályszerűsége, önállóan azonban - miután a taggyűlés összehívása nem sorolható az előbbi határozati körbe - nem támadható külön keresettel.

Mivel így, az ügyvezető taggyűlést összehívó intézkedése nem vizsgálható felül a keresetben megjelölt jogcímen, a bíróság a felperes által megjelölt jogszabálysértéseket nem vizsgálhatja, ezért a Fővárosi Ítéltábla mellőzi az elsőfokú bíróság erre vonatkozó ítéleti indokolását.

Helytállóan állapította meg azonban az elsőfokú bíróság, hogy nem ütközik az ügyvezető felperes által sérelmezett eljárása, intézkedése a Ptk. 4. és 5. §-ának rendelkezéseibe sem az alábbiak szerint.

A régi Gt. 9. §-ának (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a gazdasági társaságoknak és tagjaiknak a törvényben nem szabályozott vagyoni és személyi viszonyaira a Polgári törvénykönyv rendelkezéseit kell alkalmazni.

A Gt. 29. § (1) bekezdése szerint a vezető tisztségviselők a gazdasági társaság ügyvezetését az ilyen tisztséget betöltő személyektől elvárható fokozott gondossággal, a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. A jogszabályok, a társasági szerződés (alapító okirat, alapszabály), illetve a gazdasági társaság legfőbb szerve által hozott határozatok, illetve ügyvezetési kötelezettségeik vétkes megszegésével a gazdasági társaságnak okozott károknak a polgári jog szabályai szerint felelnek a társasággal szemben.

Ebből következik, hogy a taggyűlés összehívásának jogszabálysértő módjára, gyakoriságára, annak zaklató jellegére való hivatkozás a kft. által, az ügyvezető ellen indított perben lenne vizsgálható az ügyvezető kártérítési felelősségének megállapítására irányuló igény esetén.

A Gt. e speciális rendelkezései - jelen esetben - kizárják a Ptk. 4-5. §-ának és a fellebbezésben hivatkozott 205.§ (4) bekezdésének alkalmazását, ez utóbbi rendelkezés a tagok együttműködési kötelezettsége körében lenne alkalmazható.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét módosított indokolással hagyta helyben a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, kötelezve az eredménytelen fellebbezésre tekintettel a felperest, hogy fizesse meg az alperesnek, az őt képviselő ügyvéd munkadíját, amelyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján állapított meg azzal, hogy az összeg az elsőfokú eljárásban kirendelt ügygondnokot illeti meg (Pp. 239. §, 78. § (1) bek.).

Budapest, 2008. évi március hó 7. napján

álinkásné dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke, előadó

. Kurucz Zsuzsánna sk.
bíró

Dr. Gál Judit sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő